

Επισφραγίζοντες δὲ τὴν πράγματείαν ταῦτην προσ-
μεν ὡς τελευταῖον καὶ ἀπλοῦν ἐπιχείρημα κατό.
Ηὐοτ διτί ἀμά καὶ κράτις τῆς γῆς ἐπέτρεπε τὴν ζωὴν
ἀνθρώπου, διὸ θρωπός ὑπῆρξεν· ἐπειδὴ δὲ εὑρί-
σαι ὄφυτα ζῶα, οἷον δι βεῦς, δι ἵππος, τὸ πρόδρο-
μον, ἔχοντα ἀνάγκην τῆς αὐτῆς θερμότητος,
θρωπός οὗτος πιθανότατα αὐτῶν σύγχρονος.

I. N. A.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΝ ΕΑΜΑΙ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ
ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ. (1)

ιντεπίραστα ή εὐεργετική γέιρη τῆς φύσεως τὰ φύ-
τα τοῦ Πλανήτου μας διὰ τὸν διπλοῦν σκοτὸν
καλλωνῆς, καὶ τῆς πρὸς συνήρησιν τῶν ζώων
γης, ἐστόλισεν ἑκάστην αὐτοῦ ζώνην μὲν βλάστη-
θικῶνταν· δὸς δὲ ἀπὸ τῶν Πολικῶν Κύκλων τοὺς
καλλήλους τοῦ Ἰημερινοῦ διερχόμενος, καὶ πρὸς
τὸ φεγγάρινον, εἰς πᾶν βῆμα διπλασιάζει τὸν θαυ-
μὸν αὐτοῦ, διότι, εἰς πᾶν βῆμα βλέπει διπλασια-
τὴν τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Δημιουργοῦ. Ἀνα-
ῦντιν ἀπὸ βλάστησιν μικροσκοπικὴν, νάνον, καὶ γα-
ληνή προσωρεῖται εἰς δάσην ἀδιάβατα καὶ πελῷα, τῶν
τοῦ οὐρανοῦ μεγάλοπρεπῆς καλλωνῆς ἐκπλήγτει τὴν φαν-
τασίαν. Ἐκεῖ, τὰ κολοσσαῖα τῆς Ἀδαρσωτίας στελέ-
γγανταίσις ἐκτείνουσι βραχίονας· ἐκεῖ, τῶν Φοι-
νίκων οἱ χαριτεστατοί κορυφοὶ φιλονεκοῦσι τὰ ὅψη μὲ-
ν τῆς τοῦ ἀετοῦ· ἐκεῖ, τὸ κουψόν καὶ λεπτὸ-
ντὸν φύλλωμα τῶν δεινόφειδῶν Πτερίδων σαλευό-
ντο εἰς τὴν λεπτοτέραν τοῦ Λεφύρου αὔραν, ἀποκοινι-
τάχειν τοῦτα πτηνὰ τῆς Βεγγάλης. Νέας
παπαστωτας διερχόμενος γάρχας, μὲν νέα τέρπεται
καλλωνῆς, καὶ ἡ γέιρη του τρυγάνη καρποὺς νέους καὶ
νέα, πολὺν τῶν προλαβάντων διαφέροντα
ποκτεῖ δὲ ὡς εἰς θέατρον ἔπου αἱ σκηνογραφίαι

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπόσπασμα μεράλης τι
καὶ ἐκτεταμένης πραγματείας περὶ τῆς 'Ελ-
λίκης βλαστήσεως βιαζόμεθα ω̄ δώ-
μα παρακάλεως εἰς γύνα, διότι, γνωρεῖται ξύδην
οὐα, καὶ ἀραιδοῦς ἀγύρτου αὐθάδεια, ἀφ' οὗ μὲν
ἄγοραῖς μᾶς ἔξυθροισεν εἰς τὸν ἀηδέστατον καὶ
πειθατορεῖται τοῖς πειθατορεῖσιν. Λίθινος τὸν κατ' εὐηγγεια-
τικῶν οὐρανούμενον, διεκοίνωσεν, ἀπὸ πα-
τρῷα μάθειαν, καὶ τὴν ἴδεαν ὅτι μετὰ τὴν ρ-
υστήματος ικνήν ἀποστολήν των
λλων ἐν 'Ελλάδι, καὶ μυμια πλέ-
άρακαλυψίας βοταρικήν δὲν δύ-
αι ρά λάβη χώραν, διεστέι, α-
περιέγραψαν "ΟΛΑ! τὰ ἐν-
τι βλαστάροντα γνωτά. Κατὰ συνέ-
ται διαφορὰ ὁ Κύριος Βασιλεός, ὁ Κ. Χελ-
ίδης ὁ διδός. Σπρούνερος, καὶ ἐγώ, ἀτεκαλύψαμεν,
διηγεῶς ἀρακαλύπτομεν ἐν 'Ελλάδι, εἶναι πρό-
του γνωστά εἰς τὴν Ἐπιστήμην, ἄγνωστα δὲ
ηῆται τὸν ἀμαθεῖς καὶ ἀγνότας!
τερεσθρονεῖσαν αὐτὰν τὴν Εύρηθρην λοιπόν
την ἀράχην ράδωσαμεν εἰς τὸν ἀραγγώ-

διανεκῶς καὶ πρὸς τὸ καταπληκτικότερον ἀλλάσσουσαι
ἐπιφέρεαίουσι μαγευτικῶς πως τὰ αἰσθητήριά του.

Ας ἀναγράψῃ τις τὰ πολυειδῆ καὶ γραφικώτατα συγγράμματα τοῦ Χαυμέδότου, τοῦ νέου τούτου Ἀριστοτέλους τοῦ αἰῶνος μας, καὶ θέλει πεισθῆντι κατὰ πᾶν βῆμα, διπειρηγούμενος ἀπὸ τοὺς Πόλοις πρὸς τοὺς Τροπικοὺς, καὶ ἀπὸ τοὺς Τροπικοὺς πρὸς τὸν Ἰσημερινὸν, μεταβαίνει εἰς νέον δρίζοντα οἷονεὶ πλαστήτα δὲ ἵδιόν τινα σκοπόν· ἀπαντᾷ δὲ πάντοτε ἀντικείμενα τὰ δοπιὰ πρὶν δὲν ἀπήντησε, καὶ τὰ δοπιὰ δὲν θέλει ἀπαντήσει μετ' ὀλίγον, διότι, μέλλουσι νὰ τὰ διαδεχθῶσιν ἄλλα πειρεργότερα. Τοιάυτη εἶναι ἡ ποικιλία, ἡ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς διακοσμῦσα, ἣν διάνθρωπος πολλάκις περιφρονήσας, μετέβαλε τὸν παράδεισον ἐν μέσῳ τοῦ δοπού τὸν ἔθεσεν διθέσις, εἰς "Ἄδην ἀγενῶν παθῶν, εἰς γέγαιναν θόλιφεων καὶ στεναγμῶν, καὶ εἰς εχηνὴν τεσσατωδῶν γυγνωμονάτων!"

Ἐκαστον λοιπὸν κλίμα, ἐκάστη γνώια τῆς Γῆς, φέρει ιδιάζοντα τινὰ χαρακτήρα, φέρει τὰς σφραγίδας ἑκείνης δι’ ὧν ἡ φύσις τὸν ἐπρόκινε πρὸς διαστολὴν τῶν ὅμοιων γωνῶν. Κατὰ συνέπειαν, οὐχι μόνον ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερικὴ, καὶ ἡ Ὥκεανος ἔχουσι τὰ ιδιάτερα αὐτῶν ζῶα, φυτὰ, καὶ δρῦντά, ἀλλ’ ἐκάστη γώρα, ἐκάστη ἐπαρχία, ἐκαστον πολλάκις ὅρος ἐπαρχίας παράγει ἀντικείμενα ζωολογικὰ, φυτικὰ ἢ δρυκτολογικὰ χαρακτηρίζοντα τὴν φύσιν του, καὶ μή ἀπαντώμενα εἰς κάνεν ἀλλο τῆς γῆς μέρος. Τὰ δὲ ἀντικείμενα ταῦτα εὑρίσκονται πάντοτε εἰς ἀγοραίν τοις σχέσιν μὲ τὴν περιέ φύσιν, μὲ τὴν γῆν, τὸν δέρα, τὴν θερμοκρασίαν, τὸ û-φος, τὸ πλάτος, τὴν θέσιν, καὶ πολλάκις μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπι-τῆς γύρως ταῦτα ὄντων.

“Η ἐπὶ τῆς ἐπιχενείας τῆς Γῆς κατὰ κλίματα διανομὴ τῶν φυτῶν, αἱ περὶ τῆς πατρίδος ἑνὸς ἔκάστου αὐτῶν γνώσεις, ἀποτελοῦσι σήμερον ιδιαιτέρου τινα κλάδον ἐν τῇ Βοτανικῇ ἐπιστήμῃ τὸν τῆς Βοτανικῆς Γεωγραφίας, τοῦ δποίου τὰς μὲν βάσεις ἐ-

στας μας μικράρ ίδεαρ περὶ τῶν κατὰ καιρούν ἐτ-
'Ελλάδι γενομένων ἀραιαλύψεων, περὶ τῶν ἀρ-
ξατῆτων θησαυρῶν τῆς 'Ελληνικῆς χώρας, οἵ γε
διὰ τὰ φωτίσωμεν τὴν Ἑγράφη σεραλήρ τοῦ Συντάκτου
τῆς Βελτίωσεως (διέτι ἀρ αὕτη ἡτοι ἐπιθετικὴ¹
φωτισμοῦ, ἢ ἀρθρωτισμοῦ, ἥδει φωτισθῆ ὅτι αὐτό²
ἐπιρρεῖ πρεπεῖ.) ἀλλὰ διὰ τὰ ἄλλα καὶ τὸ Κοινόν, καὶ
ἡ Κυβέρνησις, ὅτι πολλὰ εἰσέτι ὑπέχεται τὸ 'Ελ-
ληνικόν ἔδαφος, καὶ ὅτι εἴται πλέον καταισχύνη
Ἐθνικὴ, ἀφ' οὗ συνέστημεν εἰς Ἐθνος αὐτόνο-
μον, καὶ ἀρεγέτρουμεν Παρεπιστήμον, τὰ περι-
μέρωμεν ξέροντες περιηγητάς, ξέροντες Ἐπιστήμονας
διὰ τὰ μᾶς κάμωσι γνωστὰ τὰ γνωσικὰ ἀρτικελμένα
τὰ δόποια πατοῦμεν ὑπὸ τοὺς πόδας μας, καὶ τὰ
δόποια παταρχόθεν μᾶς περικυκλώνονται. ³Οὐτι δὲ
γράφωμεν δέρε εἴται οὕτε ὑδρούωροι λογιώρ
ἔφενέρεσις, οὐδὲ καύσιμον ζώρτωρ
καρκίνωρ, οὐδὲ εὔχαιτον ἀγλον
Τρόφωρος πρὸς καταστροφὴν τῆς ρόσου τῶν
σταφιδαμπτέλων, εἴται ἀλήθειαι Ἐπιστημονικαὶ
μετὰ κύπον πορισθεῖσαι ἀπὸ πολλὰ συγγράμματα,
καὶ βοτανικὰ συλλογής.